

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

IV. (XX.) ÉVFOLYAM, 2. SZÁM 2009. JANUÁR 15.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

„BÜNTETLENÜL

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

GÁZ VAN! GÁZ VAN?

Gáz van! – mondja a kormány. Illetve, gáz nincs! Ezért van gáz. Az elmúlt héten hideg volt, de hát többségünk életében volt már ilyen. Mit lehet tenni? Elővettük a régi pulóvert, a jégeralsót, fölöltöttünk. A Gyurcsány-kormánynak a nagy hidegben mindjárt melege lett. A közvélekedés szerint ugyanis ez a kormány addig él, amíg a hideg hónapok után megjön az első gázszámla. Hogy így lesz-e, majd meglátjuk! Mit lehet tenni? A hidegért nem lehet az oroszokat okolni. Most a szlovák kártya sem jön be, mivel, hogy a hideg nem attól függ, hogy verik-e a magyarokat. Putyin mester azonban most is kapóra jött. Leállították a gázszállítást. Na, nem nekünk, Ukrajnának. Persze, világos volt, hogy egy-két nap múlva az ukránok megcsapolják a mi gázunkat, mert ugye ott is hideg van. Sőt, mit ne mondjak, hidegebb. A kormány mindjárt válságstábot hívott össze. Mindenki kitett magáért. Te, a kormány még életében nem aggódott ennyit értünk. Lesz-e gázunk? Mi lesz, ha a nyüves oroszok és ukránok nem tudnak megegyezni? Gáz van, mert nincs gáz! Illetve voltaképpen nincs gáz, mert szeretett kormányunk tudja, hogy mit kell tenni. Főleg ez az új fiú, Molnár Csaba. Egyem a kis szívét. Elnéztem a TV-ben a nyakkendőjét. Nem akarok dicsekedni, de nagyjából tudom, hogy milyen a jó nyakkendő. Csaba nyakkendőjének árából, hidd el, ki lehetett volna fizetni a megfagyott miskolci nyugdíjas gázszámláját. Na, mindegy! A kormány mindjárt lépett,

itt egy kis korlátozás, ott egy kis korlátozás, nagy követelések az Európai Unió vezetőinek, nagykövetek behívása, árnyék-bokszolás, minden volt.

Nem árt, ha tudod, hogy mindez szemfényvesztés. Ad egy, az oroszok nem először vesznek össze az ukránokkal. Két-három hét alatt többnyire kiegyeznek. Az oroszoknak is kell ám az a pénz, amit az ukránok fizetnek. Az ukránoknak is kell a tranzitért fizetett díj, ja, meg a gáz is. Ad kettő, amíg nem egyeznek meg, addig van tartalék. Tudod azokban a bazi nagy tárolókban, amelyeket a szocik kormányzása idején építettek. Ki kell nyitni, aztán majd újratöltöd. Ad három, a hétvégére már kiderült, hogy annyi gáz van, hogy a magyar kormány még a szerbeknek, horvátoknak, bosnyákoknak is tud eladni. Persze, azt mondják, hogy ezzel segítenek a szegény fázós balkáni népeknek, de gondolom, hogy jó árért teszik. Annak idején Rodolfo, a bűvész mindig azt mondta: a kezemet figyeljék, csalok! Nekünk sem ártana a kormány kezét figyelni, mert csalnak. Amíg mi el vagyunk foglalva a kormány hősies erőfeszítéseiről szóló híradásokkal, addig nem beszélünk pár dologról. Például: drága a gáz! Molnár Csaba miniszter úr megdicséret bennünket, hogy önként korlátozzuk a gázfogyasztásunkat. Miniszter Úr, jobb, ha tőlem tudja: nem azért korlátozzuk, mert maga szólt, hanem azért, mert nem tudjuk kifizetni a gázszámlát. Aztán itt van az állami gázárkiegészítés. Te, ennyi papírt állam még nem kért a polgáraitól, mint most a Gyurcsányék. De van

más is! Amíg aggódunk azért, hogy a kormányunk aggódik értünk, addig nem beszélünk arról, hogy a gáz, amit kapunk, az már nem a régi! Szegény édesanyám is mondja, hogy a karácsonyi bejgli valahogy nem úgy sült, mint régen. Valahogy az én pörköltöm is tovább főtt, mint régen. Nem tudom, hogy lehet-e hígítani, keverni, de egy biztos: ez a gáz már nem az a gáz. És tudod, ha így folytatódik, akár van gáz, akár nincs gáz, gáz lesz!

A GÁZ ÉS A NEMZETI FÜGGETLENSÉG

Ez a másik, amiről papolnak orrba-szájba. Rendben, ne vegyünk orosz gázt, de akkor mivel fűtsünk? Megoldás, persze, lenne. A paksi atomerőmű olyan régi, hogy valamit kell vele kezdeni. Bővítsük ki! Ezt mondja a kormány, ezt mondom én is, sőt, én hozzáteszem, építsünk újat is! Csakhogy a parlamentben nem akar megszületni a törvény erről. Pedig nem kell nagy ész annak megértéséhez, hogy a törvény elfogadásától az erőmű kibővítéséig, vagy új erőmű építéséig minimum tíz év kell. Nálunk, lehet, hogy több is. Nézzük, mi van még! Magyarországon rengeteg lignit van. Tudod, ez egy szénfajta. Nálunk leállították a bányászását, mondván, hogy a kutyának sem kell. Németországban most is bányásszák. Most, az ínséges időkben elővehetnénk a magyar lignitet. Elővehetnénk, ha nem adták volna el. De eladták. A külföldieknek. Az okos nyugati tőke pedig bespejzol. Majd akkor nyitja meg a magyarországi bányát, amikor neki, nem nekünk, neki szüksége lesz rá. Az Alföldön találtak egy kis gázt is. Az is jól jönne most! De nem lehet, mert azt is eladta a magyar kormány. A szélenergiáról nem is beszélek, mert, úgy tűnik, az egy külön maffia-téma. De, akkor még mindig itt van az energiafelhasználás ügye. Nálunk akkora a demokrácia, akarom mondani a fejlettség, hogy minden önkormányzat maga dönt arról, hogy mostanság, a hidegben lesz-e az iskolában „szénzünet”, azaz ma már gázszünet vagy sem. Miért? Vajon az energiatakarékosság nem országos ügy?

TISZTESSÉG, BECSÜLET, ELVHŰSÉG!

BESZÉLGETÉS SZÓKE JÁNOSSEL, GYULA 2. SZ VÁLASZTÁSI KÖRZETÉNEK KB-MEGBÍZOTTJÁVAL

Szóke János tapasztalatból tudja, s nem fél kimodani: a rendszerváltás húsz esztendeje alatt lesüllyesztették az ország gazdaságát és a benne élő emberek életszínvonalát. Jelentősen romlott az életminőség és nőtt az igénytelenség, életvitelben, kultúrában egyaránt. Az egész rendszerváltás nem egyébről szólt, mint a politikai és gazdasági elit meggazdagodásáról. Feladták az ország és a nép érdekeit, mert számukra csak a „zsebérdek” létezik.

– *Hogyan kerültél a mozgalomba?*

– Elég korán kerültem ide: húsipari tanulóként 1977-ben lettem tagja a KISZ-nek és a szakszervezetnek. 1982-ben vettem fel az MSZMP-be. Voltam KISZ-alszervezeti titkár és párt-alszervezeti titkár is.

1983-1988 között elvégeztem a marxista-leninista középiskolát, majd egyetemet. Életemnek ez az időszaka az, amelyről elmondhatom, hogy ekkor váltam szervezett munkássá, meggyőződéses kommunistává, amely egész életutamat meghatározta.

A rendszerváltást követően szülőfalumban, Kötegyánban, 1994 novemberében megalakítottuk a munkáspárti alszervezetet 7 fővel. Ez év őszén indultunk a helyhatósági választásokon is.

Büszke vagyok arra, hogy egy rendkívül nehéz időszakban szerény erőmmel hozzájárulhattam a pártegység megteremtéséhez, a frakciózók eltávolításához.

– *Mit szól a családot a politikai tevékenységedhez?*

– Nagyon szerencsés embernek mondhatom magam, hiszen családom, feleségem egy emberként állnak mögöttem, támogatnak, segítik munkámat. Ezúton is szeretném megköszönni nekik a támogatást.

– *Mi a legfontosabb érték az életedben?*

– Tisztesség, becsület, elvhűség, család, egészség – egészen röviden. De ha kibontjuk a kérdéskört, számomra a közéleti tevékenység szolgálatot jelent. Két idézettel kívánom kifejezni véleményemet: „Nem azért vagyunk felelős posztton, legyen az bármilyen beosztás, hogy szépeket mondjunk, hanem igazat, és a nép érdekében cselekedjünk.” (Kádár János, 1962, Szegedi Textilfonóban mondott beszédéből)

„Gyermekkoromtól kezdve szervezett munkások között élek, nagyon elmélyült bennem a tanításuk. Nem tudok, de nem is akarok megváltozni. Hazát, szívét, osz-

Szóke János

1962. március 7-én született Telekgerendáson. 1994-2006 között önkormányzati képviselő volt. 1993 óta közvetlenül megválasztott tagja a Gyulai Húskombinát Zrt. üzemi tanácsának, mint a Húsipari Dolgozók Szövetségének jelöltje. 1999-2006 között a Központi Bizottság tagja.

„Én nem mehetek el innen soha-sehova, nekem nincs útlevelem, nincs gazdag rokonom, nincs pénzes barátom, milliónyi sárbaragadt paraszt a szomszédom, ezeknek a sorsa az enyém, és az is marad örökre.”

tályt ne cseréljen az ember, mert lelki nyomorék lesz.” (Marosán György: Tüzes kemence)

– *Ha találkozna az aranyhállal, mi lenne a három kívánságod?*

– Nem hiszek az aranyhal meséjében. A mi számunkra csak egy lehetőség van:

dolgozni, dolgozni, kitartóan és következetesen.

– *Mivel töltöd a szabadidőd?*

– Falun élő emberként szeretek kertészkedni, állatokkal foglalkozni, kertet művelni. Ezen kívül olvasok, és sokat tájékozodom az Interneten.

– *Mit olvastál mostanában?*

– Nagyon szeretem a népi írókat. Veres Pétert, Hegyesi Jánost, Szabó Pált, Ilyés Gyulát, Sinka Istvánt. Szívesen olvasok életrajzi regényeket, történelmi és politikai tárgyú könyveket. Most Marosán György műveit olvasom folyamatosan: Tüzes kemence, Nincs visszaút, A tanúk még élnek, Fel kellett állnom.

– *Mik a tapasztalataid az elmúlt évek változásaival kapcsolatban?*

– Látom a „fényes eredményt”! A rendszerváltás húsz esztendeje alatt lesüllyesztették az ország gazdaságát és a benne élő emberek életszínvonalát. Jelentősen romlott az életminőség és nőtt az igénytelenség, életvitelben, kultúrában egyaránt.

Az egész rendszerváltás nem egyébről szólt, mint a mindenkori politikai és gazdasági elit meggazdagodásáról. Feladták az ország és a nép érdekeit, mert számukra csak a „zsebérdek” létezik, ezáltal létrehozták a pénz diktatúráját.

– *Mit tehetünk ellene?*

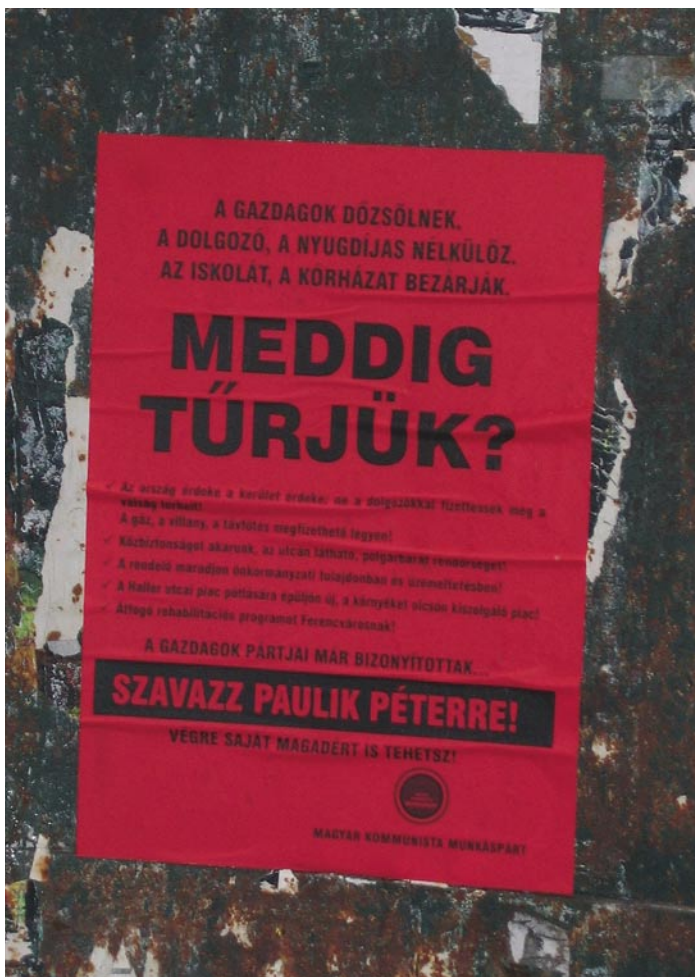
– Magyarországon ma egyetlen párt van, amely az ország nemzeti érdekeit tartja szem előtt, és kiáll a dolgozók, a kétkezi munkások mellett, ez a Magyar Kommunista Munkáspárt. Az elmúlt 19 év a tanú rá.

Szenvedői vagyunk a globalizálódó kapitalizmusnak – ellene csak egy lehetőség van: az európai és világméretű összefogás, az internacionalizmus. Ez beindult – látom a Munkáspárt nemzetközi kapcsolatainak fényében.

– *Nemzeti szinten?*

– Idehaza sem télenkedhetünk! Szívós munkával meg kell teremteni a munkásegységet, hiszen a rendszerváltáskor ezt verték szét legelőször, nem véletlenül. A munkásegység csakis a Munkáspárt aktív közreműködésével jöhet létre, a szakszervezetek és a civilszervezetek bevonásával, amelynek az osztályharc elengedhetetlen velejárója. ■

FERENCVÁROS – ÉRVÉNYTELEN

A ferencvárosi időközi választás érvénytelen lett. Mindössze minden negyedik választópolgár ment el az urnákhoz. Hideg is volt, s őszintén, kit érdekel ez az egész? Csalnak a kopogtatócédulákkal, csalnak mindennel.

A Munkáspárt ezen a választáson megtett mindent. Mindent?

Vagy csak ezzel nyugtatjuk magunkat? A szavazatok 0,76 százalékát értünk el, jóval kevesebben mentek el ránk szavazni, mint ahány ajánlószelvényt kaptunk. Meglehet, volt választókerület, ahol még azok sem mentek el, akik biztosra ígérték, akár olyanok is, akik magukat kommunistának tartják. Kommunisták?

Mindez nem újdonság, minden eddigi választáson találkoztunk ezzel. A Ferencvárosban most Paulik Péter sikere érdekében jobban dolgozott a párt, mint korábban. Jobban, vagy megint csak nyugtatjuk magunkat?

Tény: a kopogtatócédulák összegyűjtése sikerült, mi nem keveredtünk botrányba sem, ez Budapest sikere. Azonban utána a párttagság egy része úgy érezte, „megtette amit megkövetelt a haza”, ennyi. Cél volt, hogy aki odaadta a kopogtatócédulát, ahhoz menjünk vissza, köszönjük meg, győzzük meg, hogy szavazni is elmenjen. Mindenkihez elmentünk?

Tény: a frontosoknak is köszönhetően több száz plakátot, röplapot ragasztottunk, szórtunk a kerületben. Csakhogy a többiek még többet.

A többiek.

A Fidesz tarolt, több mint ötven százalékot kapott. A szocialisták hozták a túlélésükhöz szükséges huszonvalahány százalékot. Az SZDSZ öt százalék fölött teljesített, a körzet „liberális bázisnak” számít, liberális a polgármester is, akinek parlamenti helyéért most vetélkedtek, mondhatni papírforma. A Jobbik teljesítette, amit célként tűzött ki, megelőzte a liberálisokat, nyolc százalék felett teljesítve ő lett a harmadik erő.

Kik szavaznak a Jobbikra? Annyira könnyű leírni azt: a fasiszták. Égbekiáltó marhaság ez. A Jobbik jórészt azokat szólította meg, akiket nekünk kellett volna. Akik dühösek a rendszerre, mert elveszi a munkájukat. Akik rendet akarnak, mert nem lehet úgy élni, hogy a nyílt utcán kirabolják a gyereket, betörnek hozzád, s a rendőr csak kedvesen somolyog. A Jobbik gátlástalanul használta a „cigány-kártyát” is. Az ATV, a Nap TV műsorait nézve, a Klub Rádiót hallgatva hajlamosak vagyunk azt mondani, nincs cigány-kérdés, aki romát mond, az holnap a zsidókat lövi a Dunába. Idiotizmus. Tetszik vagy sem: a cigányságot munkanélküliségbe, ha úgy tetszik munkakerülésbe kényszerítette a rendszer. Gyakorta egy választás van: lopsz vagy megélsz. Melyiket válassza? S nekünk mi a válaszuk erre? Szégyenlős szűzlányként kerüljük a témát – most a Ferencvárosban is –, ahelyett, hogy megoldást nyújtsunk. Otthon, két sör között könnyű kimondani: „bűdös cigány”, de odamenni, s megkérdezni tőle, mit tehetsz érted, vagy adott esetben arra biztatni a rendőrt, hogy rendet tegyen, s ne rettegjen a médiát tele lihegő széplelkű liberálisoktól, nos az már kényelmetlen. Mi sem tettük meg a Ferencvárosban. Az eredménye itt van. Jobbik.

Széplelkek.

A Humanista párt több mint három százalékot kapott ezen az érvénytelen választáson. Talán igazán aktívak voltak, talán megszólították a rendszertől hányó értelmiséget, talán megtalálták a fiatalok hangját. Mindez igaz. De leginkább kitalálták őket. Kitalálta az SZDSZ és kitalálták Gyurcsány piárosai. Azért, hogy ne ránk szavazzanak. Megcsinálták ezt már a Centrum párttal, most erre az időközi presztízsavastásra felerősítettek egy semmi-pártot. A Humanista szép és bájos, nyitott a világ dolgaira és a másságra, kedvesen pirul, amikor azt mondják „buzi”, s innentől már harcos antifasiszta is. S annyira, annyira lehet őket szeretni...

Okádás a köbön, bulvár politika, s három százalékig hatékony.

Amit tőlünk vesznek el.

A ferencvárosi időközi választás érvénytelen volt. Az életben ritkán adódik második lehetőség, most itt van. Van két hét, hogy dolgozzunk. Hideg van, tél van, bizonytalanság és rengeteg más egyéb kifogás. S a meleg párthelyiségben is egyszerűbb a hibákat keresni, mint kimenni az utcára, bekopogtatni oda, ahova igazából már várnak ránk, csak helyettünk jön a jobbikos és a műmájer humanista. Mert hagyjuk.

Ferencvárosban a plakátunkon ott a felirat: Ne tűrjük!

Hát ne tűrjük a saját tehetetlenségünket, s a szarakodást sem! Sajtóban ezt így nem illik leírni, de könyörgöm, mit írjunk, hogy végre megmozduljunk?

Meddig tűrjük?

FÁZOM...

Azt mondják, a télen született gyerekek fázósabbak. Hát ez rám tökéletesen igaz. Még éppen be lehetett tenni a karácsonyfa alá. Ettől függetlenül semmi nem tart vissza, hogy a ház előtt elsöpörjem a havat, lesózzam a járdát.

Nem is ettől fázom.

Mára tudjuk, hogy több mint ötven ember ezen a télen meghalt a hidegben, itt, Magyarországon. Egy olyan országban, ahol kontinentális az éghajlat, tehát nem kell Szibériához hasonlítani a problémáinkat. Nincs mínusz harminc fok. De vannak emberek, akiknek lakásában van mínusz öt! Fagyhalálhoz éppen elegendő.

A kormány, az önkormányzat széttárja karjait: nem tudnak mit tenni. Hazugság! Tökéletes nyilvántartást vezetnek a megélhetési problémákkal küzdőkről, az elhagyottakról, a nyomorgókról.

Mégis engedik, hogy emberek a saját lakásukban fagyjanak meg. Nem csak az utcán: otthon is, akik nyilvántartottan rászorulók. Ja, igen. Az a szerencsétlen, aki nem igazodik el a sok-sok ívnyi kérdőíven, haljon meg! Mert nem érti a „törvényi feltételeket” – nem is jogosult gázzár vagy egyéb támogatásra!

Embertelen!

Elvonni a létszükséglethez – így a lakhatáshoz, munkához, gyógyellátáshoz – való jogokat egyébként sérti az Alkotmány is. A magyar Alkotmány szerint

minden embert megillet a felsoroltakhoz fűződő jog.

Érdekelne, hogy a kedves Képviselő Urak és Hölgyek esetében ez miért nem jutott senki eszébe, amikor bezáratták, teljesítőképességét minimalizálták azoknak a kórházaknak, melyekért a mi apáink, nagyapáink dolgoztak?

Persze a kérdés továbbra is költői. Mindannyian tudjuk: a kórházak, iskolák bezárása költségvetési tétel. Amiből lehet az Uraknak és Hölgyeknek lopni.

Akár emberek élete árán is.

Lehet ezt sikkasztásnak nevezni, de hát akkor is látjuk: nem viccből vettek őrizetbe önkormányzati embereket visszaélésekért. Finomkodhatnak, hogy kevés pénzért drága ingatlanokat értékesítettek (amiből azért nekik is jócskán jutott), s ez a nép vagyonának elsikkasztásaként minősül. Mondjuk már ki végre konkrétan: ellopják az emberek tulajdonát! Ellopják azt, amit ingyen és bérmentve az emberek az elmúlt évtizedekben létrehoztak.

Többek között azok is, akik a világ-megváltó kapitalizmusban utcára, vagy csak a megélhetés permére kerültek.

Ma ők halnak meg a hideg miatt – csendben, még csak nem is méltóságteljesen. Elhagyatottan, önkéntesen, egyedül.

Ettől fázom. Ennyi maradt nekik.

Mi ezt meddig engedjük?

Gáz nincs

Az oroszok elzárták a gázcsapot. Az ukránok nem fizetnek. Mi meg nem kapunk.

Egykor lelkesen rábírták az országot: álljunk át gázra, ez olcsó, megéri. Olcsó is volt akkor, meg is érte. A Szovjetunió olcsón adta.

Oroszország kapitalista állam. Vlagyimir Putyin – most tényleg, van aki komolyan gondolja, hogy Dmitrij Medvegyev elnöksége komoly? – országa gyakorta a legmoeskosabbat képviseli, ami elképzelhető a tőkés világban.

Gyurcsány Ferenc járt Moszkvában, minden lehetséges gesztust megtett a Kreml urának. Odaadta orosz tőkésnek a Malévot, beígérte Paksot, nem kérhettek olyat, amit nem kaptak meg. Az ember gondolná, hogy ezért jár is valami. Mondjuk olesóbb gáz, vagy legalább biztos gáz.

Hát nem jár.

S ez nem a gonosz moszkvai kapitalista bűne. Ő csak üzletet kötött.

Nem Magyarországgal. Gyurcsányékkal, Kapolyi László pénzemberrel. Gáz van és lesz is. Csak az említett urak közvetítésével. Az ő vállalataik hozzák be az energiahordozót, ők profitálnak a mostani gázvitából is. Drágábban adják. Gyurcsány saját maga és üzleti hátszorga érdekében jár Moszkvába. Kizárólag.

Mi meg egyszerűen megfázunk, ráfázunk és rá is... Szóval azt is.

KAPITÁNY GYULA

A VILÁG ELÍTÉLI IZRAEL GÁZAI MÉSZÁRLÁSÁT

A világ számos nagyvárosában rendeztek tüntetéseket a múlt héten az izraeliek gázai övezeti hadművelete ellen tiltakozva. Tisztességes ember nem tűrheti az agressziót, az emberi jogok semmibe vételét. Izrael ezt teszi.

A rendőrség szerint mintegy hatezer, a rendezők szerint 25 ezer tüntető vonult fel szombaton Párizsban a társadalmi szervezeteket, baloldali politikai pártokat és szakszervezeteket tömörítő Nemzeti Közösség a Palesztinok és az Izraeliek közötti Igazságos Békéért mozgalom felhívására. „Állítsátok meg az öldöklést”, „Szankciókat Izrael ellen” – volt olvasható egyebek között a tüntetők transzparensein. Más francia városokban – köztük Lyonban, Marseille-ben és Toulouse-ban – is voltak hasonló tüntetések.

Tízezrek tüntettek Németország városaiban. Düsseldorfban több mint négyezren vonultak fel „békét a Közel-Keletnek” jelszóval. A frankfurti belvárosban ötezer résztvevője volt egy hasonló tiltakozó akciónak. Berlin keleti felében mintegy kétezen gyűltek össze délután a Rotes Rathaus épülete előtt.

Több mint 2300 tüntető vonult fel szombaton az ausztriai Salzburg központjában a helyi muzulmán közösség szervezésében. A helyi rendőrség közlése szerint incidens nélkül zajlott le a tüntetés.

Összesen 18 brit nagyvárosban tartottak összehangolt megmozdulásokat ez ügyben, köztük Londonban, Portsmouthban, Manchesterben és Glasgow-ban. Tüntetések voltak a görögországi Athénben és Szalonikiben is.

TILTAKOZÁS IZRAELBEN

Tizenötezer zsidó és arab vett részt azon a harcos, tömeg-tüntetésen a gázai háború ellen, melyre Tel-Aviv belvárosában került sor. Ez volt a baloldal legnagyobb tüntetése az utóbbi években Izraelben.

A gyűlésen nagy számban jelentek meg az Izraeli Kommunista Párt, az Izraeli Kommunista Ifjúsági szövetség, valamint a „Haddash”, azaz a Demokratikus Népfront az Egyenlőségért és a Békéért aktivistái. A békéért felvonulók vörös zászlóit, harcos jelzőit a média se, m tagadhatta le. A kommunisták azonnali tűzszünetet, a bombázások azonnali beszüntetését követelik. Egy megoldás van: az izraeli hadsereg azonnali kivonása a gázai övezetből, igazságos békét mindkét állam részére egyformán: Izraelnek és Palesztínának. ■

NEM HALLGATHATUNK!

Világszerte ezrek és ezrek emelik fel szavukat az agresszió ellen, amelyet Izrael állam indított a palesztin nép ellen a Gázai övezetben. Tüntetnek Párizsban, Stockholmban, Mexikóban és Nicaraguában. És tüntettek az elmúlt héten Budapesten is. A palesztin nagykövetség előtt nyilvános sajtótájékoztatót tartott a Munkáspárt, amelyen Thürmer Gyula, a párt elnöke szolidaritási nyilatkozatot adott át M. M. Abdelrazek palesztin nagykövetnek. Előző este ugyanott tüntettek a Jobbik képviselői. A múlt szombaton a hazánkban élő palesztinok rendeztek felvonulást az Oktogontól a Hősök teréig. Legalább ezren voltak, palesztinok, irakiak, szí-

rek, más arabok. Ott volt a Munkáspárt és ott volt a Jobbik is. Baj? Nos, volt, akiknek nem tetszett, akik fanyalogtak. A többségnek azonban tetszett. Nem ideológiai kérdésekről szólt a tüntetés, nem a magyar belpolitikáról, hanem arról, hogy a palesztin nép bajban van, és segítséget kérnek tőlünk.

Nem az a baj, hogy mi itt vagyunk – mondta a Munkáspárt elnöke. Az a baj, hogy nincsenek itt a magyar parlamenti pártok. Az a baj, hogy nincs itt a magyar értelmiség. Világosan üzenjük mindenkinek: a zsidók koncentrációs táborokba zárása és tömeges elpusztítása a második világháború idején bűn volt. Bűn a zsidók ellen, bűn az embe-

riség ellen. De ugyanilyen bűn koncentrációs táborba zárni és elpusztítani arab emberek ezreit. A történelmi múlt nem menti fel Izrael mai szélsőséges politikusait. Nem ment fel bennünket sem a felelősség alól, hogy ne hallgassunk, hogy tegyünk valamit azok ellen, akik háborúval, gyilkolással, új keletű fasizmussal fenyegetik a világot.

LE AZ AGRESSZOROKKAL! LE A GYILKOSOKKAL! BÉKÉT ÉS SZABADSÁGOT A PALESZTIN NÉPNEK!

Thürmer Gyula, a Magyar Kommunista Munkáspárt elnöke az alábbiakat mondta el január 8-án, a Munkáspárt rendezvényén a budapesti palesztin nagykövetség előtt:

Izrael tizennegyedik napja folytatja bűnös agresszióját a Gázai övezetben. Izrael iskolákat és óvodákat bombáz. Lakóházakat, közintézményeket pusztít el. Több mint 600 palesztin felnőtt és gyermek lett az izraeli pusztítás áldozatává. Az izraeli agresszió humanitárius katasztrófával fenyegeti a térséget. Izrael megsérti az alapvető emberi értékeket, a nemzetközi jog normáit. Izrael még a nemzetközi segítség-szervezeteket sem engedi be a Gázai övezetbe, ezzel emberek újabb ezreinek okoz szenvedést és halált.

Izrael másfél millió ember számára koncentrációs táborrá változtatja a Gázai övezetet. A világ szeme láttára folyik az emberek kínzása és gyilkolása. Nincs

üzemanyag. Nincs mit enni. Nincs gyógyszer, sőt víz sincs.

Izrael célja világos. Az izraeli politikusok győzni akarnak a közelgő parlamenti választásokon, győzni minden áron, amikor semmi sem számít, még az sem, hogy az út a megkínzott, megölt palesztin gyerekek hulláin át vezet. Ez a háborús bűnösök politikája, a gyilkosok politikája.

Izrael brutális támadásával a palesztin nép ellenállását akarja megtörni. Amit nem sikerült a blokáddal, az elválasztó falak építésével, azt most megkísérlik erőszakkal elérni.

Határozottan elítéljük a népirtást és az állami terrorizmust, ami ma Izrael állam hivatalos politikája.

Izrael ebben az agresszióban sajnálatosan nincs egyedül. Az izraeli agressziót támogatja az Egyesült Államok. Az az Egyesült Államok, amely mindenütt az emberi jogok védelmezőjének szerepében tetszeleg, most arab emberek legyilkolásához asszisztál. Izrael évente három milliárd dollár katonai segílyt kap az Egyesült Államoktól. Ez a pénz megy arra, hogy arabokat öljenek meg, gyermekeket és asszonyokat pusztítsanak el.

Izrael kezére játszik az Európai Unió cinikus, képmutató politikája, amely egy lapra helyezi a gyilkost és az áldozatot. Az ilyen politika gyakorlatilag az agresszorokat támogatja.

Az USA és az EU becsstelen maga-

tartása miatt az ENSZ Biztonsági Tanácsa már második alkalommal képtelen Izraelt rákényszeríteni a tűzszünetre.

A Magyar Kommunista Munkáspárt minden tagja nevében szolidaritásunkról biztosítjuk a palesztin népet, a Palesztin Nemzeti Hatóság vezetését, mindazokat az erőket, amelyek az agresszió ellen küzdenek.

Támogatjuk a palesztin nép küzdelmét az önálló Palesztin Állam megteremtésére az 1967-es határok tiszteletben tartásával, Kelet-Jeruzsálem fővárossal.

Követeljük, hogy Izrael azonnal szüntesse be az agressziót, és engedje be a humanitárius missziókat a Gázai övezetbe!

Követeljük, hogy Izrael kezdjen tárgyalásokat a palesztin nép 2006-ban demokratikusan megválasztott képviselőivel!

Követeljük, hogy a magyar kormány nyilvánítsa a budapesti izraeli nagykövetet nem kívánatos személynek, és hívja haza a magyar nagykövetet! Felszólítjuk a magyar kormányt, a magyar politikai erőket: mindaddig, amíg az izraeli agresszió tart, függeszsenek fel minden magas szintű érintkezést Izraellel, bojkottáljanak mindenfajta izraeli rendezvényt!

Soha nem látott nyílt támadások, amelyekben az elkövetők nem válogatnak az eszközökben és a módszerekben. Használják mindenféle kézfegyvert, amit a háborúban használni szoktak. Csak ők nem a kiképzett, éles fegyverekkel szintén ellátott, a támadásokra felkészült ellenség ellen vetik be azt, hanem a mit sem sejtő, fát vágó, tv-t néző, vagy éppen alvó emberekkel szemben.

IMPOTENS RENDŐRSÉG, KASZTRÁLT NBH. MI FOLYIK ITT?

Rendvédelmi szerveink pedig nem tudnak eredményt felmutatni, a tehetetlenségük miatt pedig a szélsőségesek eljutottak a tojásdobálástól a gyilkosságokig.

Nem, nem egy elszigetelt esetről van szó! Nem olyanról, amit tökéletes bűntényként elkövettek, hiszen csak a cigányok ellen 2008-ban, 51 (!) megnevezhető támadás történt! A támadások zömét egy és ugyanaz a csoport követte el, ezt most már a hatóság is elismeri. Még sincs eredmény!

Nyomoz az ORFK, a BRFK, a különböző városi és megyei rendőrkapitányságok, a Nemzeti Nyomozó Iroda, az NBH és még ki tudja ki!

Több mint félszáz millió forint nyomravezetői díj a különböző cselekményekre.

Nincs eredmény.

Bezzeg a politikai megrendeléséknél! Ott van! Ha a feladat a másik oldalon álló politikai erők - szervezetek vagy személyek - lejáratása, telefon-lehallgatása, megfigyelése vagy megfélemlítése, azt csont nélkül elvégzik. De komplett pártokat is szét tudnak verni, természetesen

csak akkor, ha az uraik szemében szállka az adott szervezet. Így történt ez a Torgyán-vezette Kisgazdáknál, a KDNP-nél, de megpróbálták a Munkáspártnál is.

Beépülés, lehallgatás, kompromittáló anyagok gyűjtése: ebben profi a titkoszolgálatunk. Gyilkosok kézre kerítése,

*A magyar rendőrség
nem a rendet szolgálja,
a fennálló politikai hatalom stiklijeit
próbálja leplezni*

vagy a fél országot felháborító sírgyalázók elfogása nem megy. De mit tehet egy „kisember”, ha a „profikat” is két vállra fektették? Vagy éppen ezért fizették meg?

Először is reménykedhet, hogy hamarosan elkapják az elkövetőket. Másodsor, szerveződjön! Mozduljon el a számítógép vagy a tv elől, és támogassa munkával, pénzzel, vagy csupán megjelenésével az igazságot akarókat, a Munkáspártot.

És mit ne tegyen?

Ne ijedjen meg, de ne ám! Maximum legyen körültekintőbb, s készüljön fel arra, amire mi kommunisták már '89-ben felkészültünk: hogy atrocitások érhetik.

Egyre többeket nyugtalanít ma az, ami az országban – egyelőre – büntetlenül történik. Atrocitások érik a cigányokat, zsidókat, négereket, melegeket, kommunistákat és az egyszerűen nyugodtan élni akarókat is. De üzenjük a békés többség nevében azoknak a gyilkosoknak, akik magukat mindenek felett állónak hiszik: ők se legyenek nyugodtak, mert

előbb-utóbb meglesznek! Megkapják büntetésüket, és az anyaguk nem fog felkerülni a „Lezáratlan ügyek” polcára, az olajmaffia és hasonlóktól aktái közé.

És mit ne tegyen?
előbb-utóbb meglesznek! Megkapják büntetésüket, és az anyaguk nem fog felkerülni a „Lezáratlan ügyek” polcára, az olajmaffia és hasonlóktól aktái közé.

Mi ebben bízunk, ezért teszünk. Azért, hogy minden tisztességes ember békében, biztonságban élhessen. Mi, normálisan gondolkodók, a 2009-es év elején, valahol Európában!

SZOLGÁLNAK ÉS VÉDENEK. DE KIT?

A minap a Blaha Lujza téri aluljáróban jártam. Nem voltam boldog tőle, hisz barátom 12 éves kislányától alig egy hete késsel kényszerítették ki ugyanitt a mobiltelefonját. Nézelődtem is sűrűn – korkülönség ide vagy oda, azért mégis – merre vannak rendünk derék őrei. Hát azt bizton állíthatom: a környéken sem. Pedig a romániai kis gengszter óta tudjuk, itt bizony burjánzik a bűn.

De nem, sehohol egy egyenruha, maximum metrókalauzé.

Bezzeg, amikor az október 23-i tüntetésekre készültek, az autópályán elhaladtam egy konvoj mellett. Pontosan 14 rendőrautót, 3 kísérő buszt és két teherautót számolhattam meg, telis-teli rendőrökkel.

Elhiszem, ez a típusú rendfenntartás is a dolguk. De mára azt látom: már kizárólag az. Vagy megbúvó helyekről traffipaxot üzemeltetni.

Törvénytisztelő állampolgár vagyok, mégis, ha rendőrautót látok, lassan inkább megijedek: ha megállít az autómmal és igazoltat, hiába nem csináltam semmit, vajon miért fog megbüntetni? Volt már rá példa. De volt példa arra is: egy reggel nem találtam az autómat. Próbáltam hívni a 112-t, ami ugye a sürgősségi bejelentő. A kutya se vette fel a telefont fél óráig. Aztán feladtam, kezeltem a dolgom máshogy. De mi lett volna, ha épp egy betörőt fogtam volna a lakásomban? Nem szeretnék belegondolni.

Régen nekünk azt mondták, ha baj van, hívjunk rendőrt. Kicsi voltam, elhittem. Lassan ebből is kiábrándulok, mint a Téliapóból.

Csupa felderítetlen ügyről hallok, meg arról, hogy a gazdag maffiózó-urak otthoni őrizetben tengethetik plazmatéves-kaviáros életüket. De lassan a piti bűnözőnek is felvirágozik: mobiltelefont hasz-

nálhatnak a börtönökben, ha az országgyűlés megszavazza. Szép, új világ. A hatalmas demokráciában lassan csak annak kell tartania valamitől, aki kilép az utcára. Vagy otthon ülne, békességben. Ja, ha naiv voltál, és nem vásároltál még ilyen-olyan önvédelmi (?) fegyvert – amit ne merj használni, ha nem akarsz lecsukattatni – bárki bármikor megkésélhet, lelőhet, petárdával fejbe dobhat. Mert arra ne számíts, hogy a rend bátor őrei közel lesznek, ha bajban vagy. De ha véletlenül egy tömegfelvonulás alkalmával mennél le tejért-kenyérért, na, akkor előre tudhatod: bajban leszel! És nem okvetlenül a „csőcselék” miatt...

Furcsa dolog ez, szomorú: régen tudhattad, számíthatsz a rendőrrre, a mentőre, az államra. Ma csak remélheted, hogy a rendőrnek lesz érdeklődése, a mentőnek kapacitása, s azt, hogy az állam nem téged hívogat...

2007. február 13.

Géppisztollyal lövik a BRFK Teve utcai székházát Budapesten.

Példátlan bűncselekmény Magyarországon, hiszen békeidőben, háborúra tervezett fegyverekkel soha nem támadtak „csak úgy” a rendőreinkre, főleg nem a rendvédelmi szerveink központjára! Nyomravezetői díj 10 millió Ft.

A rendőrség nyomoz, az NBH nyomoz, eredmény semmi!

2007. május 02.

Meggyalázzák – az országot több mint 30 évig irányító! – Kádár János sírját a Fiumei úti temetőben. A főtítokár földi maradványainak nagy részét, valamint a felesége hamvait tartalmazó urnát ellopják, a sírt meg-

rongálják. Az esetnek nem csak nálunk, hanem Európa-szerte is nagy a visszhangja, hisz ép ésszel nehéz felfogni – megérteni, elfogadni pedig egyáltalán nem lehet akár a sírgyalázás tényét –, hogyan tudnak emberek ilyet tenni!?

A rendőrség nyomoz, az NBH nyomoz, eredmény a kétfélmillió forintos nyomravezetői díj ellenére: semmi!

2008. augusztus 08.

A Nyírségben lévő Pircsén Molotov-koktéllal és lőfegyverrel támadnak két házra: mind a kettőben romák laknak. Az aljas akciót éjszaka követik el, mikor mindenki - gyerekek is - odabent alszanak. A házakat felgyújtani nem sikerül, viszont egy nőt lábon lőnek. Egymillió forintos a nyomravezetői díj, de a nyomozás továbbra is egyhelyben toporog.

2008. szeptember 04.

Bombát robbantanak a titkosszolgálatokat felügyelő miniszter, Szilvássy György lesencefalui nyaralójánál. Nyílt arcon ütés és fenyegetés ez, nem csak a politikai elitnek, de az ország biztonságáért felelős szerveknek is. Itt aztán (már csak becsületből is), minden követ meg kellene mozgatnia a szerveknek, de sem ennek - sem a 10 milliós vérdíjnak - ellenére, eredmény ismét nincs!

2008. november 03.

Újabb cigány családok házáit támadják meg brutálisan, most egy Borsod megyei településen, Nagycsécseken. Hasonlóan Pircséhez, itt is két házat támadnak meg egyszerre, benzines palackot és puskát használnak az elkövetők. Átlélik az utolsó határt is, mivel ebben a romák elleni sokadik támadásban ketten azonnal meghalnak. Indíték nincs, vérdíj van, 10 millió forint.

A hatóságok semmilyen eredményt nem tudnak felmutatni.

2008. november 18.

Ismét cigány családot ér támadás, ezúttal Pécssett. Kézigránátot dobznak be késő este egy családi ház ablakán, az otthon tévét néző öttagú család közé. A két szülő a helyszínen meghal, két gyermekük pedig megsérül. Nem az elkövetőkön múlt, hogy nem ötszörös gyilkosság történt!

Nyomravezetői díj a már szokásos 10 millió, mint ahogy az eredmény is a már szokásos, azaz a nagy semmi.

2008. december 15.

Emberekre adnak le célzott lövéseket a Nagycsécstől csak 14(!) km-re lévő Alsózsolcán. A gyilkosok messziről tüzelnek céltáblának használt áldozataikra. Két lövést adnak le, az egyiket egy 19 éves cigány fiúra, aki az udvarán fát vág, a másikat egy cigány lányra. A fiú életét műtétekkel tudják megmenteni, a lányt csak súrolja a lövedék. A tettes természetesen itt is ismeretlen...

Húsz éve történt a rendszerváltás. Megérte?

Húsz esztendeje, 1988-89-ben ment végbe az a folyamat, amit kegyesen rendszerváltásnak szoktak nevezni, de ami nem más, mint tőkés ellenforradalom. Észre sem vettük, talán el sem hittük, hogy szinte a szemünk láttára alakul át a világ. Sokan hitték, hogy ez az új világ jobb lesz, jobban fogunk élni, csupa becsületes ember fog bennünket vezetni. Sokan hitték, hogy minden marad a régiben, visszük magunkkal azt, ami jó volt a szocializmusban, és hozzátesszük azt, ami jó a kapitalizmusban. Nem ez történt! Ma rosszabbul élünk, mint húsz éve, nemzedékek nőnek fel munka nélkül. Bizonytalan a jövő, aki teheti, az külföldön érvényesül.

A következő hónapokban az újságok tele lesznek a tőkés rendszerváltást magasztaló írásokkal. Újra előkerülnek a húsz évvel ezelőtti percmemberkék, a mai „nagyok” meg bizonygatják a két évtizeddel ezelőtti döntés helyességét. Mi is írunk a rendszerváltás eseményeiről. Úgy, ahogyan mi megéltük, úgy ahogyan szerintünk ténylegesen történt. És mindig feltesszük a kérdést: megérte?

POZSGAY ÁRULÁSA

Húsz esztendeje, 1989. január 28-án, a Kossuth Rádió 168 óra című adásában Pozsgay Imre, a kormányzó MSZMP csúcsvezetőségének tagja, államminiszter bejelenti: az 1956. októberi eseményeket nem a szocializmus elleni ellenforradalomnak, hanem „népfelkelésnek” kell tekinteni. Ez szakítás volt az 1956 óta folytatott politikával, és nyílt hadüzenet volt az MSZMP-nek, a magyar társadalom nagyobb hányadának.

SZÉTZÚZNI A SZOCIALIZMUS ESZMEI-LELKI PILLÉRÉT

Minden politikai rendszernek vannak gazdasági, politikai és eszmei pillérei. Ez utóbbi jelenti azokat az értékeket, amelyekben az emberek hisznek. Ez jelenti a történelem és saját életük olyan felfogását, amelyet nagy többségükben elfogadnak. Ha az eszmei pillér szilárd, akkor az emberek hajlandóak elviselni az átmeneti nehézségeket, sőt védeni a gazdasági és politikai pilléreket. A recept tehát egyszerű: ha meg akarod dönteni a rendszert, előbb el kell hitetni az emberekkel, hogy mindaz, amiben eddig hittek, nem más, mint hazugság. Ha ez sikerül, az emberek nem fognak a rendszer védelmére kelní. 1989-ben Magyarországon a tőkés erőknél ez sikerült. A magyar munkásság nem állt ki a saját szocialista rendszer mellett. Becsapták, félrevezették őket. Ebben oroszlánrésze volt a vezető magyar értelmiségnek, a politikai elitnek, és személy szerint Pozsgay Imrének.

1989-ben az emberek túlnyomó többsége hisz a szocializmusban. Iskolába járhatott, munkája volt, tisztességes fizetése és biztos nyugdíja. Rádásul béke volt. A dolgozó emberek zömét nem foglalkoztatja 1956. Nem mindenki ért egyet azzal, hogy 1956 végül is ellenforradalom, de

tudomásul veszik. 1956 döntően az értelmiség problémája.

Ezt a képet, ezt a hitet akarták megingatni, szétszúzni. A liberális körök által ellenőrzött sajtó, az akkoriban polgárjogot nyert bulvársajtó a nyilvánosság és a demokrácia jelszavával elkezdte lejáratni a szocializmust, felnagyítva a tényleges problémákat. Egy pillanat alatt a jóból rossz lesz, összeomlanak a példaképek. A manipuláció hatását növeli az a tény, hogy nehezednek az életkörülmények. 1989 elejétől bevezetik a munkanélküli segélyt, jelentősen emelik az élelmiszerek árát, a postai szolgáltatások, a helyi tömegközlekedés díjait. S, ekkor jön a fő csapás: mondjuk ki, hogy 1956-ban nem volt ellenforradalom! Vagyis azok, akik a szocializmust védték, a Köztársaság tér védőitől kezdve Kádár Jánosig, rossz fiúk. A szocializmus ellen lázadó Petőfi kör-től kezdve, a Korvin közti pesti srácokon át Nagy Imréig, pedig a jó fiúk! S, ebből fakadóan természetesen azok a jó fiúk, akik az új körülmények között ugyanezt teszik.

AZ ÉRTELMISÉG ELLENFORRADALMA

1988. májusában Kádár Jánost leváltják, új emberek kerülnek a vezetésbe, köztük szép számban azok is, akik valójában nem szocializmust akarnak, hanem

kapitalizmust. Még akkor is, ha ők maguk ezt nem ismerik el. Ilyen Nyers Rezső is, Pozsgay Imre is. 1988 májusában azonban még nincs ellenforradalom. Ott vannak a szocializmus hívei is, köztük Grósz Károly, Berecz János és mások. A májusi kompromisszum lényege, hogy marad a szocializmus, de jelentős változások lesznek, immáron Kádár nélkül. Az ellenforradalmi erők arra töreksznek, hogy a kompromisszumot felrúgják, és az erőviszonyokat a maguk javára tolják el. Erről szól a történet 1989 októberéig, az MSZMP teljes felszámolásáig.

Az 1988. júniusában a KB munkabizottságot hoz létre a „társadalom és a gazdaság háromévtizedes fejlődésének átfogó, tudományos vizsgálatára, politikai elemzésére, a párt programnyilatkozatának felülvizsgálatára”. Már a címből is látszik, hogy nem tudományos munkáról van szó, hanem egy új politikai értékelésről, amelynek tudományos látszatot kölcsönöznek. A csapatba zömében értelmiségiek kerülnek, többek között az MTA elnöke, Berendt T. Iván, aki a későbbi Kádár-rendszer egyik üdvöskéje, a KB tagja. Feleségül veszi Radics Katalint, a KB tudományos és kulturális osztályának fiatal vezetőjét, és 1990 után dolga végezetten az USA-ba költözik. Ott van Ormos Mária akadémikus, aki kap az alkalmon, kicsemegézi az addig titkos levéltárat, és „szenzációs”, bizonyára jól fizető cikkeket közöl. A csapat vezérének Pozsgayt jelölik. Ezzel a pártvezetés megsérti a mozgalom egyik alapigazságát: ha nem akarsz kettős hatalmat, a programbizottságot soha nem vezetheti más, csak a párt első embere.

POZSGAY A „BECSÜLETES KOMMUNISTA”?

Pozsgay 1933-ban született, Grósz, Berecz, Szűrös, Horn nemzedékének tagja. Ekkor 56 éves, érett ember. Apja falusi szabó volt. A vidék hatása mindvégig elkíséri. Beszédéből a tájnyelv ízei köszönnek vissza, ami sokak számára rokonszenvesé teszi. Szép magyar nyelven, ami idővel taszító magyarkodássá válik. A faluból magával hozza a józan paraszti gondolkodást, de egyúttal a falusi kisember „ki, ha nem én, majd megmutatom” mentalitását.

Ha nincs a szocializmus, a szegény szabó gyereke sohasem végzi el az egyetemet, s nem nyílik meg előtte az érvényesülés útja. 1957-65 között Bács-Kiskun megyében Pozsgay vezeti a pártoktatási igazgatóságot, a megyei pártbizottság ideológiai főnöke lesz. Vidéki hátterét, a szokásostól eltérő észjárását nem csak megtűrik, de támogatják is. Pozsgay vallja önmagáról egy 1997-es interjúban: „A hatvanas évek végétől én akkor már nagyon-nagyon szembeálltam bizonyos gyakorlati tényekkel, ezért kerültem én a reformerek táborába.” 1969-ben kandidátusi disszertációjában a politikai intézmények megváltoztatását hirdeti meg. A dolgozat nem jelenhet meg, de Pozsgay karrierje nem törik ketté.

1969-ben hozzák fel Budapestre. Hatalmat kap. A Központi Bizottság sajtóosztályának vezetője. 1975-ben már kulturális miniszterhelyettes. 1976-ban őt nevezik ki a beteg Orbán László helyébe miniszternek. Itt érzi úgy először, hogy robbanthat. 1982-ben a közoktatás fejlesztéséről folytatott vitában drámainak igyekszik beállítani az akkori helyzetet, elmarasztalja Óvári Miklóst, a KB illetékes titkárát, és így közvetve Kádárt. Nyilvánvaló, hogy nem maradhat miniszternek. A Hazafias Népfront élére választják, sőt az Országgyűlésbe is beviszik. „Mi Pozsgay elvtársat becsületes kommunistának tartjuk” – mondja Kádár, aki ezúttal sem vállalta a nyílt személyi konfliktust.

AZ ÁRULÁS

A rendszerváltás előtti ellenzéki erők nem ülnek ott a pártvezetés ülésein, mégis szinte mindent tudnak. Pozsgay viszont a pártvezetés tagja, aki szoros kapcsolatot tart fenn az ellenzék tagjaival. 1987. szeptember 27-én részt vesz az ellenzék történelminek számító lakitelki gyűlésén, és november közepén a Magyar Nemzet,

POZSGAY, NÉMETH, MEDGYESSY. VIDÁM FIÚK

a Hazafias Népfront lapjának adott interjúba lényegében leközi az ellenzék politikai felhívását.

Pozsgay 1988. májusában az MSZMP vezetésén belüli nacionalista-revizionista szárny vezető alakjaként bekerül a vezetésbe. Megtalálja a külföldi támogatókat is. Az amerikai szenátus tagjainak felvázolja: ő nem elégszik meg a gazdasági reformmal, a politikai rendszert is ki kell cserélni. Az amerikaiak mellé állnak. A Hazafias Népfronton keresztül segíti a Soros alapítvány beépülését a magyar társadalomba, amelynek fő célja az értelmiségi és politikai elit megdolgozása, a rendszerváltozó új személyiségek kinevelése. Mellesleg 1989 nyarán felreppen a hír, hogy a Népfront lapját, a Magyar Nemzetet Andrew Sarlos kanadai milliomosnak kívánják eladni.

Pozsgay 1989 márciusában Budapesten megbeszélést folytat Tom Lantos amerikai kongresszusi képviselővel. Ugyancsak márciusban részt vesz az Olasz Kommunista Párt kongresszusán, ahol találkozik Alekszandr Jakovlevvel, a szovjet vezetés második emberével, a revizionista vonal meghatározó egyéniségével. Jakovlev biztosítja: a gorbacsovi peresztrojka fordulatot vett. Az irány a piacgazdaság, a többpárti demokrácia. Pozsgayt március 20-án magánkihallgatáson fogadja a római pápa. Teljes a kör.

A PÁRT ÖNGYILKOSSÁGA

Mindenki tudja, hogy Pozsgay részt fog venni a Történelmi Albizottság ülésén, hiszen erről még a Politikai Bizottság is dönt. Mégsem történik semmi. Grósz nyugodtan elutazik Davosba, a Világ-gazdasági Fórumra, és akkor sem rohan haza, amikor kitör a botrány.

A Politikai Bizottság csak február 7-én

tart rendkívüli ülést. Mindenki jelen: Berecz János, Csehák Judit, Grósz Károly, Hámosi Csaba, Iványi Pál, Lukács János, Németh Miklós, Nyers Rezső, Pozsgay Imre, Szabó István, Tatai Ilona, továbbá Borbély Sándor, Fejti György, Gyenes András, Jassó Mihály, Nagy Imre, Stadinger István, Szűrös Mátyás. Teljesen világos, hogy a magyar szocializmus alapkérdéséről van szó, amiben nem lehet kompromisszum. Bármely kompromisszum Pozsgayt és a reformista erőket segíti. Grósz szakítani akar, de úgy érzi: Pozsgayt nem tudja eltávolítani, ezért felveti: mondjon le az egész vezetés. Az egész vezetés azonban nem akar lemondani. A kompromisszum vonalát Németh kijelentése adja meg, miszerint az „egyszavas értékelés” nem megfelelő. Nyers Rezső helyesli Pozsgay fellépését, sőt korrektnek találja, és túl is lép az ügyön. Máris javasolja: a pártvezetés adja fel aggályait és egyezzen bele a többpártrendszer bevezetésébe.

1989. február 10-11-én ülésezik a Központi Bizottság. Kádár beteg, nem vesz részt. Grósz tartja a bevezetőt időszerű politikai kérdésekről. „A tét nem kevesebb, mint az, hogy a párt egységének megújításával, szervezeti fegyelmének megszilárdításával képes lesz-e az átalakulással járó politikai szélsőségek elleni fellépésre, ha kell, ellentámadásra.” Még mindig nem beszél kibontakozó ellenforradalomról. Grósz még mindig egyezkedni akar az „alternatív gondolkodók higgadt, a nemzet sorsáért aggódó képviselőivel”. Tudja és el is mondja, hogy az ellenzék „szélsőséges része” a párt megosztására, a párt irányító szerepének aláásására, a hatalom átvételére törekszik. Nem fordul a párt tagságához sem, pedig az akkor még támogatná. A Központi Bizottság pedig már megbénult. Grósz veszít, s vele a párt is. ■

Vedd a Vörös Újságot!

A Kommunisták Magyarországi Pártja megalakulásának 90. évfordulójára a Munkáspárt ismét kiadta a párt első lapjának, a Vörös Újságnak az első számát. Az ezer számozott példányból még néhány megvásárolható 500 forintos áron a Munkáspárt Baross utcai központjában.

Munkáspárt Ferencváros

a választásnak nincs vége!

Írj! Fényképezz!

A Szabadság mindannyiunké. Közös érdekünk, hogy tájékozódjunk mindarról, ami országunkban történik. Legyen az jeles vagy felháborító esemény: tudnunk kell róla! A Szabadság szerkesztősége ezúton hív fel mindenkit, aki ilyenrel találkozik: írja meg, vagy fényképezze le, s küldje be! Várjuk tudósításaitokat levélben a székház címére „A Szabadság” felirattal, vagy az info@aszabadsag.hu e-mail címre.

Választás Rákosmentén

A XVII. kerület 17-es számú választókerületében – a régi Akadémiatelepen és Rákosliget egy részén – előrehozott önkormányzati választások lesznek március 1-én. A Magyar Kommunista Munkáspárt Balog Emesét indítja. Kérünk mindenkit, aki a kerület ezen részén él, vagy vannak barátai, ismerősei itt, segítse a Munkáspárt jelöltjét. A kopogatócédulák leadhatók a Kada utca 120. alatt, a Munkáspárt helyi, és a VIII. kerület Baross utca 61-ben, a párt országos központjában. Ha fáradt vagy beteg vagy, hívd a központot. Fogarasi Zsuzsa (06-20/463-0757) várja a telefonodat, elmegyünk a kopogatócéduláért. Segíts! Gyűjteni, dolgozni kell! Ha munkáspárti, ha kommunista, ha becsületes, a kerületért segíteni és tenni akaró ember vagy!

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.; Telefon: 334-1509; Telefax: 313-5423;
A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató; ISSN 0865-5146

A Munkáspárt internetcíme: <http://www.munkaspart.hu>